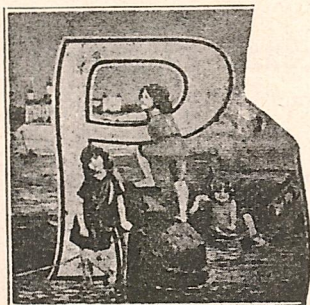

Да кръстосамъ, да поскитамъ,
Вредомъ да споходя,
— Цѣлъ свѣтъ, мамо, да изгледамъ,
Че тогазъ да дойда:

Па да взема да напиша
Върху книга бѣла,
Всичко наредъ да опиша,
Какво съмъ видѣла . . .

Чичо Свѣтлю.

Кърмачка.

I. Бѣдната вдовица.

оди се малкиятъ Янко безъ баща. Татко му сж-щата година бѣ падналъ на бойното поле. Той даде своя животъ, за да защити отечеството си отъ неприятеля и остави вдовица самичка да плаче и да прѣкарва бѣдняшки животъ.

Вдовицата не може да живѣе въ село. Щомъ стана дѣтето на петъ мѣсеци и прояде каша, тя го хариза на бездѣтнитѣ си стари съсѣди, отиде въ града и се цѣни у единъ генералъ. Генералката не искала да има грижи за малкото си бебе, затуй вдовицата стана кърмачка на генералчето, стана му втора майка.